

zytywnie ocenionej praktyki pedagogicznej w nauczaniu danego języka w szkołach wyższych i średnich,

- grupy 3 K, gdy lektor posiada co najmniej 10 lat pozytywnie ocenionej praktyki pedagogicznej w nauczaniu danego języka w szkołach wyższych i średnich lub gdy lektor mający co najmniej 7 lat takiej praktyki wykazał się wybitnymi osiągnięciami w pracy dydaktycznej bądź w zakresie doskonalenia metod nauczania języka obcego, bądź przez opracowywanie skryptów i podręczników.

3. Lektor pobierający uposażenie zasadnicze grupy 5 K lub 4 K awansuje do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia przy zastosowaniu zasad określonych w ust. 2.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się do lektorów posiadających kwalifikacje określone w uchwale nr 144 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1953 r. w sprawie określenia kwalifikacji wymaganych od nauczycieli języków obcych zatrudnionych w szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-24, poz. 201).

§ 3. 1. Nauczycielom wychowania fizycznego przyznaje się przy powołaniu do pracy uposażenie zasadnicze grupy 5 K.

2. Rektor szkoły wyższej może przyznać przy powołaniu do pracy uposażenia:

- grupy 4 K, gdy nauczyciel wychowania fizycznego posiada co najmniej 5 lat pozytywnie ocenionej praktyki pedagogicznej w szkołach wyższych i średnich,
- grupy 3 K, gdy nauczyciel wychowania fizycznego posiada co najmniej 10 lat pozytywnie ocenionej praktyki pedagogicznej w szkołach wyższych i średnich.

3. Nauczyciel wychowania fizycznego pobierający uposażenie zasadnicze grupy 5 K lub 4 K awansuje do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia przy zastosowaniu zasad określonych w ust. 2.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się do nauczycieli wychowania fizycznego posiadających kwalifikacje określone w uchwale nr 342 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1953 r. w sprawie określenia kwalifikacji wymaganych od nauczycieli wychowania fizycznego w szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-52, poz. 581).

§ 4. 1. Nauczycielom przedmiotów, zawodów i umiejętności praktycznych przyznaje się przy powołaniu do pracy uposażenie zasadnicze grupy 6 K.

2. Rektor szkoły wyższej (wyższej szkoły zawodowej) może przyznać przy powołaniu do pracy uposażenie:

- grupy 5 K, gdy nauczyciel przedmiotu, zawodu lub umiejętności praktycznych posiada w zakresie nauczanego przedmiotu co najmniej 5 lat pozytywnie ocenionej praktyki w szkołach wyższych i średnich,

- grupy 4 K, gdy nauczyciel przedmiotu, zawodu lub umiejętności praktycznych posiada w zakresie nauczanego przedmiotu co najmniej 10 lat pozytywnie ocenionej praktyki w szkołach średnich i wyższych.

3. Nauczyciel przedmiotu, zawodu lub umiejętności praktycznych, pobierający uposażenie zasadnicze grupy 6 K lub 5 K, awansuje do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia przy zastosowaniu zasad określonych w ust. 2.

§ 5. Awansowanie do wyższej grupy uposażenia, o którym mowa w § 2 ust. 3, w § 3 ust. 3 i § 4 ust. 3, może nastąpić najwcześniej z dniem pierwszym miesiąca następującego po spełnieniu warunków, od których zależy wyższa grupa uposażenia.

§ 6. 1. Lektorów, nauczycieli wychowania fizycznego oraz nauczycieli przedmiotów, zawodów i umiejętności praktycznych, zatrudnionych w szkołach wyższych przed wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225), przeszeregowuje się do grup uposażenia zasadniczego, określonych w § 3 tegoż rozporządzenia — przy zastosowaniu zasad ustalonych w §§ 2—4 niniejszego zarządzenia.

2. Nauczyciele zawodu, którzy w czasie określonym w ust. 1 nie mając jeszcze 5 lat praktyki nauczycielskiej pobierali w wyższych szkołach artystycznych uposażenie zasadnicze w kwocie 1.600 zł miesięcznie zgodnie z zarządzeniem nr 119 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 czerwca 1955 r. w sprawie zasad zaszerogowania nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w wyższych szkołach artystycznych — przeszeregowuje się do grupy 5 K.

§ 7. 1. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 grudnia 1955 r. w sprawie zaszerogowania do grup uposażenia nauczycieli języków obcych w szkołach wyższych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 33),
- 2) zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 7 lutego 1956 r. w sprawie zaszerogowania do grup uposażenia nauczycieli wychowania fizycznego w szkołach wyższych oraz nauczycieli zawodu w niektórych szkołach wyższych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 28, poz. 388 i z 1958 r. Nr 55, poz. 262).

2. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem traci moc zarządzenie nr 119 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 czerwca 1955 r. w sprawie zasad zaszerogowania nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w wyższych szkołach artystycznych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Gołański*

361

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 11 września 1962 r.

w sprawie wykonywania działalności przewodnika po muzeach, na wystawach i po zabytkach nieruchomych.

Na podstawie art. 69 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwolenie na wykonywanie działalności przewodnika po muzeach lub na wystawach wydaje wydział kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), właściwy ze względu na miejsce zamieszkania ubiegającego się o zezwolenie,

§ 2. O zezwolenie na wykonywanie działalności przewodnika po muzeach lub wystawach może ubiegać się osoba pełnoletnia, która posiada:

- 1) obywatelstwo polskie,
- 2) odpowiednie kwalifikacje moralne i społeczne,
- 3) wykształcenie średnie lub wyższe, stwierdzone odpowiednim dokumentem,
- 4) odpowiednie kwalifikacje, stwierdzone przez komisję kwalifikacyjno-egzaminacyjną.

§ 3. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) życiorys,
- 2) odpisy dokumentów stwierdzających wykształcenie,
- 3) opinię oraz inne dokumenty (stwierdzające uprawnienia przewodnika miejskiego lub nizinnego).

§ 4. Kierownik wydziału kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) powołuje komisję kwalifikacyjno-egzaminacyjną w składzie:

- 1) przedstawiciel wydziału kultury — jako przewodniczący,
- 2) przedstawiciel muzeum okręgowego,
- 3) przedstawiciel kuratorium okręgu szkolnego,
- 4) przedstawiciel Biura Wystaw Artystycznych,
- 5) przedstawiciel zarządu okręgu Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

§ 5. 1. Komisja kwalifikacyjno-egzaminacyjna stwierdza, że ubiegający się o zezwolenie posiada odpowiednie przygotowanie, po przeprowadzeniu egzaminu.

2. Egzamin przeprowadza się według programu opracowanego przez komisję kwalifikacyjno-egzaminacyjną i zatwierdzonego przez kierownika wydziału kultury.

§ 6. Wydział kultury może zwolnić kandydata od egzaminu na przewodnika po muzeach lub wystawach, jeżeli z materiałów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że kandydat posiada wystarczające przygotowanie i wiadomości do sprawowania tych funkcji.

§ 7. Zezwolenia na wykonywanie działalności przewodnika po muzeach lub wystawach na obszarze województwa mogą być wydane:

- 1) dla określonego muzeum lub określonej wystawy albo pewnego ich rodzaju,
- 2) na czas określony lub nieokreślony.

§ 8. Wydział kultury prowadzi rejestr wydanych zezwoleń. Rejestr powinien zawierać następujące rubryki: liczba

porządkowa, numer rejestracyjny, imię i nazwisko, imiona rodziców, data i miejsce urodzenia, zawód i miejsce pracy, wykształcenie, adres, uwagi.

§ 9. 1. W przypadkach uzasadnionych wydział kultury może cofnąć wydane zezwolenie na wykonywanie działalności przewodnika po muzeach lub wystawach.

2. Wydział kultury cofnie zezwolenie, jeżeli przewodnik po muzeach lub wystawach został skazany prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo z niskich pobudek albo na dodatkową karę utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

§ 10. Zezwolenia na wykonywanie działalności przewodnika turystycznego po zabytkach nieruchomości udzielają organy do spraw kultury fizycznej i turystyki na zasadach i w trybie przewidzianych w zarządzeniu nr 173 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 22 listopada 1960 r. w sprawie wykonywania funkcji przewodnika turystycznego (Biuletyn Urzędowy Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki Nr 1, poz. 1).

§ 11. Zwalnia się od obowiązku uzyskiwania zezwolenia na wykonywanie działalności przewodnika po zabytkach nieruchomości:

- 1) turystycznych przewodników miejskich i terenowych, którym przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia nadane zostały uprawnienia przewodników na podstawie przepisów zarządzenia nr 173 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, powołanego w § 10,
- 2) pracowników podstawowej służby konserwatorskiej wydziału kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Kultury i Sztuki: *T. Galiński*

362

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 września 1962 r.

zmieniająca instrukcję w sprawie trybu przeprowadzania rewizji finansowo-księgowej w jednostkach i zakładach budżetowych oraz organach finansowych prezydiów rad narodowych.

Na podstawie § 20a uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, z 1961 r. Nr 87, poz. 370 i z 1962 r. Nr 61, poz. 290) zarządza się, co następuje:

§ 1. W instrukcji Ministra Finansów z dnia 12 stycznia 1961 r. w sprawie trybu przeprowadzania rewizji finansowo-księgowej w jednostkach i zakładach budżetowych oraz organach finansowych prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr 16, poz. 86) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 15 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wszystkie badane dokumenty poddane rewizji rewident obowiązany jest opatrzyć swoim podpisem i klauzulą: „Badano dnia”. Klauzulę tę można zamieszczać również w postaci odcisku stempla parafowanego przez rewidenta.”;

- 2) w § 19 ust. 2 dodaje się zdanie:

„W razie stwierdzenia naruszenia dyscypliny budżetowej należy w protokole wskazać osobę obwinioną o to naruszenie i załączyć ewentualne wyjaśnienia pisemne tej osoby.”;

- 3) po § 19 dodaje się § 19a w brzmieniu:

„§ 19a. Rewident jest zwolniony od obowiązku uzyskiwania stwierdzenia na poleceniu wyjazdu służbowego czasu pobytu w rewidowanej jednostce.”;

- 4) w § 20 ust. 1 skreśla się wyrazy „pociągnięcia do odpowiedzialności osób winnych naruszenia dyscypliny budżetowej, jak również”;

- 5) po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:

„§ 21a. W razie stwierdzenia naruszenia dyscypliny budżetowej w jednostce rewidowanej kierownik jednostki, która zarządziła rewizję, zawiadamia o naruszeniu właściwy organ orzekający w sprawach naruszenia dyscypliny budżetowej; zawiadomienie powinno zawierać dane wymienione w załączniku nr 2 do instrukcji.”;

- 6) dotychczasowy załącznik do instrukcji (protokół rewizji) oznacza się jako załącznik nr 1;

- 7) dodaje się załącznik nr 2 do instrukcji w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszej instrukcji.

§ 2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*